

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIIII.

Euripidis versiculus apud Plutarchum in Erotico corruptus, emendatus. &
apud eundem alias Euripidis locus illustratus. Cap. 25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](#)

Euripidis versiculus apud Plutarchū in Eo-
tico corruptus, emendatus. & apudem-
dem alias Euripidis locus illustratus.

C A P. XXV.

NON opinor nobis vitio vertetur, si similia
nostro libello Plutarchum inferre conati fuerint,
cum etiam similia ab aliis facilitata esse videantur.
Quare non desinam auctori tam depravato mul-
tus esse, in eoque Euripidis quandam versiculum
ganti conjecturam nisi me amicorum fallant induc-
restituam. Plutarchi verba haec sunt in Eroton
ἀπούσδε δέ δάπου τε Εὐερπίδην ως ἀδοπολέμητο
σάρδινος αρχιλεως Μελανίππας. Ζεῦς δὲ οἰδητό
ἐγώ μεταλλεύομενος οὐχ οὐδεποτε ως νομίζει
δράματι γεγενημένω πανηγυριας η περιπο-
νηταξεν τε σίχον ως νυν γέγενηται,

Ζεὺς ως λέλεκτος της αλιθειας υπο. quem-
cum sic vertit Germanicus interpres: Audiri
haud dubie quo tumultu exceptus fuerit Euripides
cum hoc fecisset Melanippae principium,

Iupiter, sed haud noui, nunc mutatus mihi
Inimicus est.

& quidem fidebat auctor Tragœdia diligentissime.
& ad publicos conuentus accommodatae scriptae. mu-
tauit tamen versum, iisque nunc sic legitur:

Qui dictus est à veritate Iupiter. Arnoldus
autem Ferronius Burdigalensis hoc pacto veritatem:
adi sane quomodo Euripiades exibilatus est, cum fecit
principium.

Auct. M. T.
Variar. Lecti
LIII

principium Melanippe, Iupiter, ut equidem sentio,
verum facta mutatione verborum propter quendam
sum inimicum, confidebat (ut videtur) fabule
scripta magnificè ac egregiè, & mutauit versum
ut nunc est scriptus:

Iupiter ut cui fama verax comprobatur.

Et in annotationibus suis ad hunc locum sic dicit,
Locus hic mihi videtur lacer. cogitandum est. forte
legendum, ΖΩΣ οἴδα τὸ πλεύ. Hæc ille. Merito
certè hic locus ei suspectus esse visus est, amplius
de hoc deliberandum censuit. Est enim locus muti-
lus & imperfectus, eaq; de causa obscurus & intri-
catus, ut difficile aliquis sensus inde elici posse.
Nos tamen ut omnem illi amplius deliberandi occa-
sonem adimamus, hunc versiculū sic corrigendum
putamus:

ΖΩΣ οὐ τὸ οἴδα πλεύ λόγω. emendationem
nostram compluribus viris doctissimis comproban-
tibus. Sed in sequentibus verbis Plutarchi hæc ver-
ba διέθετο ἀνον, planè corrupta sunt, proq; iis
alia que valent, επειδὴν, vel tale quid, substituen-
da veniunt. Ut Plutarchi locus ita videatur acci-
piendus, quasi dixerit. Cùm Euripides versum il-
lum pronunciaasset, magnum excitatum fuisse populi
fremitum. Itaque poëtam cùm non speraret illam
fabulā, tanquam nimis panegyricè atq; immodestè
conscriptam, placere deinceps posse, versum illū im-
mutasse. Nunc ad alteram capit is partem acceda-

D S

mus:

mus. Idem itaque Plutarchus in libro qui infinitur ei πρεσβυτέρῳ πολιτεύεσσι, sic inquit: αὐτῷ μὴ οἰστρῶδες ή ἀβέβαιον ή μεμιθύονται τὸ γαρ, αλίζον ἔχεσιν. αἱ δὲ ὅπῃ τοῖς παῖσι γοινοῖς μημεργοῦσι πολιτευόμενος ὄφθεισι. Εἰ επίδε χρυσᾶς πέρυξι, ἀλλὰ τοῖς Πλευραῖς επείνοις η γεράσιοις πέρυξ οἵμοια τῶν ψυχῶν γένος ηγε φεύγουσι μὴ γένοις λαμβάνεται εγουσιν. Locus hic Euripidis ad quem alludit Plutarchus, non quidem legitur in ipso Euripide, ex ipso apud Clementem libro 4. Stromatum est innueni, hoc modo: οἱ μὴ οιω̄ Εὔεριδης, χρυσοὶ μοι πέρυγες τοῦτον τὸν τόπον, φησι, η τὰ σειρώνα τα πέδιλα αρνοῦσε, βάστηαι εἰς αἴθεα πέρθεις, ζωὴν περσμίζων. Hac ille.

Epitheton Dionysij apud Orpheum in Hymnis emendatum.

CAP. XXVI.

ORPHEVS in Hymno Περπογότα θρημα inscripto, inquit:

Περπογότον καλέω Διψυῆ, μέγαρ, αἰθερόπλακη
 Ωογχυῆ, χρυσεῖσιν ἀγαλλόμενον πέρυγεσι,
 Ταρεθέαν, θύμεσιν μακάρων, θητῆσιν τὸν θρόνον
 Οἵτε πολύμυντον πολυόργονον οὐρηταῖσι.

In cuius Hymni quarto versu quod legitur dicitur, ταῖαι, à multis viris doctissimis in dubium cunctur. Franciscus enim Portus Cretensis vir inter-